

Vozili smo v Jerezu:

YAMAHA YZF 750 SP

Hotel Royal Sherry Park, zvečer, tiskovna konferenca: Yamahini možje so hoteli biti povsem prepričljivi.

Usnjena rokavica je tlesknila ob tla. Kot v srednjeveških časih viteških izzivov. »Danes je yamaha YZF 750 najboljši 750 športni motocikel!«

Krivočen bi bil, če bi rekel, da v 750 kubičnem razredu Yamaha do sedaj ni imela pravega motocikla športnega mislim. Takega z zdravimi geni. Yamaha OW01 je skozi in skozi prvorosten motocikel. Z lučmi in smernimi kazalci zakrnikan dirkalni »bike«. Tudi na svetovni sceni uspešen, saj se je Pirovano pogosto vozil včrtic z ducatiji in kawasakiji. Toda! OW01 je tako preklemansko drag motocikel, da človeka mine veselje, da bi se spustil v avanturo.

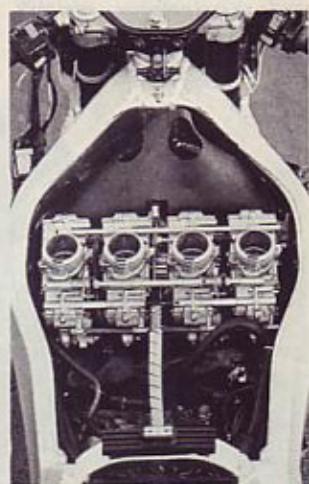
Bi rekel, da so se tega zavedali tudi pri Yamaha. Pa se hkrati znašli pred zoprnim kislim jabolkom, ko so si zadali nalogo izdelati boljši motocikel za razumnojšo ceno. Za pol manj denarja, da smo natančnejši! Človek bi mislil, da jim kaj takega ne bo uspelo, saj konfekcija ni ni-

koli bila tako lahna, kot to zmore biti po meri ukrojena dragotina.

Konstruktorji, ki jih je vodil go-spod Teruo Abe, so delo dobro opravili. Razvili so dva skorajda enaka motocikla: YZF 750 R je namenjen rabi v prometu, YZF 750 SP pa je osnova za dirkalno rabo. Razlike, take opazne, pa med motocikloma skorajda ni.

Dosegli so želene cilje. Za osnovo so vzeli tehnologijo šasije in motorja, ki so jih razvili za tovarniški dirkalni stroj generacije YZF. Tu in tam so se izognili eksotiki pri izbiri materialov v prid njih proizvodnih stroškov, tu in tam so kaj občutno izboljšali, da je izdelek vsaj kos ali pa boljši od konkurenčnih motociklov, ki so si do sedaj delili prostor na trgu. Yamaha je pač zadnja

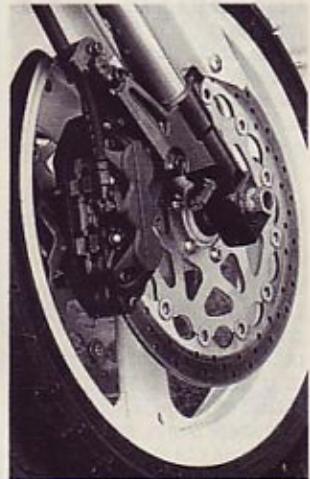
ROKAVICA

Okvir tesno obvija motor in baterijo uplinjačev keihin

JE VRŽENA

Prednji del: delno plavajoči kol, šestibatna zavorna čeljust

skompletirala motocikel in tako sedaj ponuja »najbolj sveže žemlje«.

RACER STYLE

V Jerezu je bilo v boksah živahno kot na dirkaški dan. Lepo embalirani v dirkaško opravo smo hodili pod noge mednarodno pestri ekipi Yamahinih mehanikov, ki so še zadnjič preverjali motocikle in ogrevali motorje. Pa vsem voznikom prav toplo polagali na srce, naj »ne norimo«, da je bilo v minulih dneh kar nekaj razbitih motociklov, ker so se novinarji šli reprizo velike nagrade Španije.

Veste, težko je ohraniti hladno kri, ko pod zadnjico začutiš tanko obložen sedež, odmerjen samo za voznika, ko z rokami objameš čokato posodo za gorivo, ko dlani sedejo na dvodelno športno krmilo, privi-

jačeno na kraka zaupanja zbujočih vilic upside down in ko ušesa prisluhnejo pesmi motorja, ki rezgeta v štirih taktih, vrvi pa se z lako dvotaktnika.

Motocikel je tako kratek, da bi lahko bil tudi 250-kubičen GP dirkalnik. Medosna razdalja meri 1420 mm in je za 25 mm kraješ kot pri modelu OW01, ki je bil izhodišče za razvoj modela YZF. Vsi plastični elementi, od aerodinamičnega oklepa do sedeža, so na tesno ukrojeni in prostora je le toliko, da se voznik, športno nagnjen naprej, vklopi v celoto. Aerodinamiko so inženirji preskušali v vetrovniku, na modelu motocikla v razmerju 1:5. Linije in mere aerodinamičnega oklepa so uskladili tako, da so prisklopili ugodnejših rezultatov, saj zmanjšek količnika zračnega upora z ve-

likostjo čelnne površine daje vrednost 0,291. To je ugodnejše od vrednosti, ki veljajo za referenčna modela FZR 1000 (0,310) ali FZR 750 R OW01 (0,32).

Motocikel je zanimiv tudi oblikovno. Izstopa nenavadno, elipsasto oblikovan par prednjih žarometov, zaradi katerih motocikel malce škili. Oblika je športno agresivna, najlahkotnejše pa deluje belo roza modra barvna kombinacija. Športnik z gotovostjo trdi, da je motocikel lep.

Voznik, športno skrčen za nizkim steklom oklepa in oprt na posodo za gorivo, ima pred nosom armaturno ploščo z merilnikom vrtljajev v sredini, lepo na očeh. Merilnik hitrosti je potisnjen v levo, v desno pa merilnik temperature motorja. Na zgornji most vilic pa sta pripeta rezervoarčka tekočine za hidravliko sklopke in prednjega para zavornih kolotov. Rešitev je že udomačena, saj so tako posledice padcev cenejše. Ročici sklopke in prednje zavore sta opremljeni s kolescem za stopenjsko nastavitev odmika od krmila. Vse je natanko tam, kjer mora biti.

DELTABOX

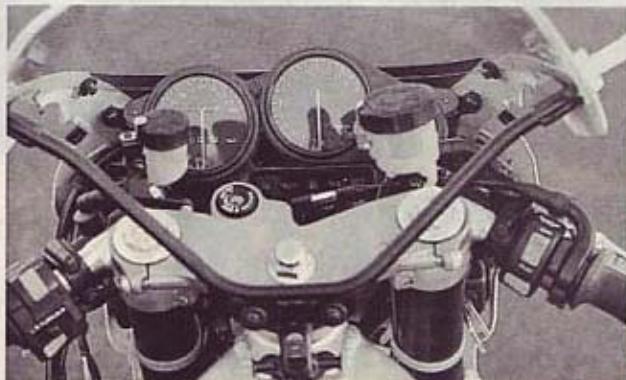
Okvir motocikla YZF je replika okvirja, ki je nosil tovarniški dirkalni motocikel. Temelji na zasnovi »deltabox« dveh močnih kratkih nosilcih, ki sta oblikovana iz aluminijaste pločevine, zvarjene v celoto. Za glavo okvirja in ležišče zadnjih nihajnih vilic pa so uporabljeni aluminijasti odprtiki, ki so privarjeni na oba nosilca, z ojačitvami na kritičnih mestih. Okvir je spodaj odprt, le da krata kraka se od glavnih nosilcev podaljšujeta navzdol kot točki vpetja glave motorja. Motor je v okvir obešen in mehaniki obljubljajo, da je snemanje motorja iz okvirja preprosto in hitro opravljeno delo. V primerjavi z dirkalno zasnovanim modelom prejšnje generacije (OW01) najdemo nekaj popravkov na sami geometriji okvirja. Tako je kot glave zmanjšan s 24,5 stopinje na 24 stopinje. Tudi predtek je s 100 mm zmanjšan na 97 mm. Pa tudi medosna razdalja je zmanjšana za 25 mm, na 1420 mm, kar je tudi za 50 mm manj kot pri modelu FZR 1000. Merjeno od navpičnice je tudi kot vpetja motorja v okvir manjši za 5 stopinj in meri 35 stopinj. Preigravanje skozi stopinje in milimetre odraža prizadevanja konstruktorjev, da bi dosegli optimum v kompromisu: nizka teža, velika okretnost in lahkoknot v vožnji, velika stabilnost pri visokih hitrostih. Podkrepljeno z bogatimi dirkaškimi izkušnjami so imeli tehniki znanja dovolj, da so zasnovali igrivo lahketon motocikel.

«Suh» motocikel tehta 192 kg. Tudi tu so tehniki iskali kompromis, saj tekmovalni potencial motocikla zahteva čim manjšo izhodiščno težo serijskega izdelka, ki klče po eksotičnih materialih. Ti pa dvigajo ceno na nezaželeno višino. Prizadevanja konstruktorjev pri brušenju teže motocikla so vidna iz številnih detajlov. Na novo so oblikovana in zato lažja kolesa, lepi aluminijasti trikraki odprtiki. Stopalke, krmilo, izpušni konec, veliko vijakov na motociklu so vitkejši, hajti. Tudi prednje teleskopske vilice sistema upsidedown, ki so na oko enake kot pri modelu FZR 1000, so lažje pa hkrati obojestransko nastavljive in preciznejše v delovanju. Kraki merijo v premeru 41 mm, toda glavne cevi in mostovi so bili na določenih mestih olajšani tako, da vilice tehtajo dobrih 1,5 kg manj. Dirkaškim namenom pa so jo prilagodili z drugačnimi blažilnimi ventili v notranjosti in tesnil ter vodili, ki dajejo manj odpora.

Zadek se opira na nihajne vilice, ki so izdelane iz aluminija in tako zasnovane, da dajejo odlično togost

Yamaha YZF 750 SP: znane športno agresivne linije, športna nрав, aktualna tehnika in zelo konkurenčna cena

Pred voznikom: nizek pleksi, pregledni merilniki in ločena rezervoarčka hidravlične tekocene

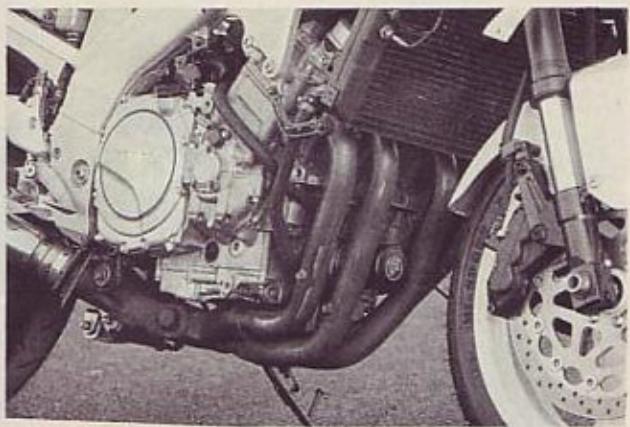
Iz pločevine oblikovan okvir deltabox. Pomožni zadnji del okvirja je viščen.

ob majhni teži. Vilice se opirajo na blažilnik, vpet v sistem mono-cross. Ročičevje, ki prenaša gibanje na blažilnik, je geometrijsko prilagojeno športni rabi. Pa tudi sam blažilnik ima telo večjega premera kot cestni rabi namenjen modelu YZF 750 R, saj je zahtevano učinkovitejše hlajenje.

DVAJSET VENTILOV

Motor modela OW01 je bil osnova, na kateri so gradili konstruktorji. Deležen je bil številnih popravkov in izboljšav. Cilj je bil narediti tako cestni kot dirkaški rabi naklonjen agregat, ki bi že v osnovi imel visoko konkurenčno zmogljivost. Okrepitvi za dirkalno rabo pa so namenili obsežen kit. Le-tega so ukrajili za dve dirkalni smeri: za endurance vztrajnostne dirke ter za dirke superbike.

Sama osnova agregata, vodno hlanjene enote s štirimi valji v vrsti, dvema odmičnima gredema v glavi in sredinsko verigo, s po petimi ventilji na valj, je znan že iz preteklosti iz projekta Genesis. Razvoj prek modela OW01 do YZF pa je prinesel serijo izboljšav. Primerjeno z modelom OW01 so tehnični ohranili enako velike ventile (sesalni premer 23 mm, izpušni premer 24,5 mm), za stopinjo so povečali kot med ventilji. Svet zrak, ki se umirja v velikem zračnem filteru, vodi do izgorevalnim prostorom

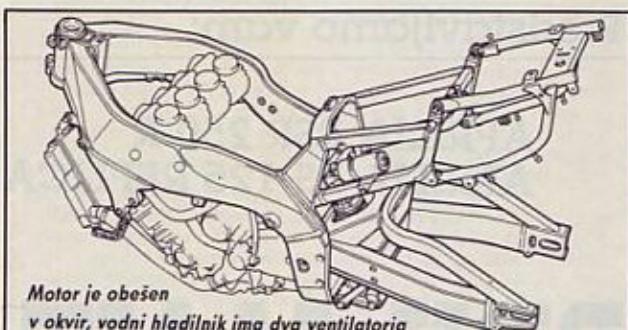
Brez plastike: aluminijast okvir deltabox

v glavi dokaj kratki in ravni sesalni kanali, ki so v premeru zmanjšani z 20 na 19 mm. Premer izpušnih kanalov pa je z 21 mm zmanjšan na 19,5 mm. Tudi prostornina zgorevalnih prostorov v glavini je zmanjšana: s 15,3 ccm na 13,1 ccm.

Motor diha prek baterije uplinjačev keihin FC RD39 z ravnnimi drsniki. Baterija uplinjačev je opremljena s senzorjem, ki beleži kot odprtosti uplinjačev. Senzor posreduje podatke 3D digitalni vžigalni elektroniki, ki beleži hitrost vrtenja motorja tudi s senzorjem na ročični gredi in tako določa najoptimalnejši kot vžiga. Elektronika prek servo motorja krmili tudi ventil EXUP v izpušni cevi, ki kljub določeni teži opazno pripomore k prožnosti motorja v spodnjem in srednjem območju revolucion.

Sonce je s težavo ogrelo dirkaški asfalt, na katerem so leno razpotegnjene megljice puščale mokroto YZF yamaho poženem iz boksov na stezo. Zopinja. Večina ovinkov je desnih. Ne maram. Še posebej, če se sproti učiš kam zavija asfalt, kje kaže spustiti plin in se obesiti na zavore, kje so pasti, ki ti znajo zagreniti življenje.

Tipam motocikel in stezo. Yamaha YZF/SP je zelo prijazen motocikel, ki lepo leži pod vozilkom in vabi, vabi. Tam nekje med 3000 in 7000 vrtljajem v minutu je motor grgrajoč. Noče tekoče pospeševati, duši se, hoče višje vrtljaje. Ko igla sunč proti 10.000 in čez pokaže motor svoj najlepši obraz. Menjalnik je ugodno kratko stopnjevan, 'lepotočen' pri pretikanju, podprt z zelo prijazno sklopko. Ko igla v merilniku vrtljajev seže do rdečih 13.000 vrtljajev in pretakneš navzgor, motor ne izgublja vrtljajev. Kot dvo-taktni dirkalni stroj.

Motor je obešen v okvir, vodni hladilnik ima dva ventilatorja

Tehnični podatki:

Motor: štirivaljni – štiritaktni – vrstni, valji nagnjeni naprej – dve odmični gredi v glavi gnani z verigo med paroma valjev – po pet ventilov na val – vrtilna in giblja 72×46 mm – prostornina 749 kubikov – kompresija 11.5:1

– najveća moć 92 kW (125 KM) pri 12.000 vrtljaših/min – najveći navor 79,8 Nm pri 9500 vrtljaših/min upravljanje – 4x keihin FCRD39 – vodno hlađenje – 3D digitalni vizualni sistem – izpušni sistem 4v1 z ventilom exup **Prenos moći**: zobniški primarni prenos, razmerje 1,895 – većplošno sklopka u olinji kopeli s hidrauličnim upravljanjem – šeststupanjski menjaljnik prednjih gubica – 1,243,4H_1 upravljanje – 1,243,4H_1 (M-1) 125, M-1 220, us

Okvir: deltabaz iz hladno oblikovane aluminijaste pločevine kot glave okvira 24 stupnji – predtek 97 mm – medporna razdalja 1420 mm.

Vzmeterje: spredaj teleskopske vilice upsidedown s kroki premera 41 mm in hodom 120 mm, nastavlja trdoto vzmeti in obojestransko delovanje hidravličnega elementa – zadaj aluminijaste nihajoče vilice z blažilnikom tipa bilstein z ločenim plinskim rezervoarjem, vpetje monocross, nastavlja trdota vzmeti in obojestransko delovanje hidravličnega elementa, hod kolosa 130 mm.

Koleso u gume: kolo spredaj MT3.50 x J17 z gume 120/70ZR17 – kolo zadaj MT5.50 x J17 z gume 180/55ZR17
Zavore: spredaj dva delno plavajuća kolutu premera 320 mm s šestbatno zavorno čeljustju – zadaj fiksni kolut premera 245 mm z dvobatno zavorno čeljustju

Mere in teža: dolžina 2065 mm – širina 730 mm – višina 1165 mm
– najmanjša razdalja od tal 130 mm – suha teža motocikla 192 kg
– posoda za gorivo 19 litrov

Cena: DEM 14.850 + 42 odstotkov tolarskih dojatev

Zastopa: Delta Team Krško, 68270 Krško, Cesta krških žrtev 12

VTISI S STEZE

Motocikel vrlja zaupanje. Opt na trebušaste radialne michelinke se pusti voditi z lakočjo in natančnostjo. Šestibatni zavorni čeljusti odlično grabita, občutek v roki je popoln. In motocikel povsem mirem skozi celoten zavorni manever. Potlej ga položim v ovinek, začнем odpirati plin in le z nežnim optrijemom na krmilu pustum, da se usmerja kamor ga vodi pogled. Poravnam ga, odprem plin do konca, prestavim brez sklopke navzgor, še enkrat in spet ostro zaviram. Pa vidim kolege na stezi, da zavirajo kase neje, da se bolj ostro potopijo v ovinek, da bolj grobo pospešujejo, s povsem mirnim motocikлом, ki s stopalko drgne španski astalt in se oddaljujejo. Nizamo krog po krogom. Vozniki smo različno raščleni, tudi različno težki, z različnimi željami. Toda stan

dardna nastavitev vzmetenja je uporabno ugodna. Pa čeprav prednje teleskopske vilice in zadnji blazhnik omogočajo nastavitev trdote vzmeti, komprimacije in raztega. Je pa seveda res, da je dirkalnišče kakovosten asfaltiran in za delovanje vzmetenja dovolj nezahtevno. Kako bi se motorcikel obnašal na cesti, je mogoče le stutiti. Toda to ni problem, ki bi ga kazalo postavljal na prvo mesto. Yamaha YZF 750 SP je motorcikel, namenjen predvsem dirkašem. Cestni rabi je namenjen model YZF 750 R, kot jajce enak, tudi enako močan, toda bolj uglajen in primernejši za vsakdanjo rabo.

Yamaha YZF 750 SP je prišla v trgovino pravočasno. Kit za dirkaško dodelavo tudi. Dirkači imajo dovolj časa, da spoznajo in pravijo motocikel, ki je po prvih vtičih »prava stvar«. Obeta veliko. Kako se bo izkazal v rokah dirkačev, bo mogoče videti spomladis, ob otvoritvi dirkalne sezone.

ni komplet, ki prvič prinaša v seriji opremi šestbatne zavorne čeljusti, sposobne vrtoglavu ostrih zavornih manevrov. Skupaj z zelo dobrimi gumami michelin radial hi-sport je motocikel vseskozi kakor zaledjen ob asfalt.

Yamaha YZF 750 SP ni zelo pretresljivo v prihodnost usmerjen motocikel. Prinaša aktualno tehniko, vredno imena »factory racer replica«. Zelo dober motocikel, morem priznati.

Ko sem modroval, kako je le mogoče že tako dober motocikel v naslednjem razvojnem koraku še izboljšati, je gospod Hennes Fischer (iz oddelka za načrtovanje proizvodnje) z nasmehom navrgel: »Že vemo. Vsaj dve do pet let daleč v prihodnost vidimo«.

MITJA GUSTINČIĆ
Foto: PATRICK CURTET